

hvis Forbliven alle vare enige om at anse for umulig, og hvis Afgang derefter blev benyttet til en Nydannelse af Ministeriet, der for os alle var overraskende, og som var mange imod, og en særlig Anerkendelse af den Stamme af Ministeriet, som ved denne Benyttelse af den indtraadte Krise blev foranlediget til at gaa ud af Ministeriet. Vi kunne ikke her, naar vi tale de første Ord om almen dansk Politik ved Ministeriet Deuntzers Afgang, lade være at sige dette, at Konseilspræsident Deuntzer har udført en Bedrift i dansk Politik ved at afslutte en Traktat, som afgiver Mønster for Verden, jeg mener den dansk-hollandske Voldgiftstraktat. Dette, at den er et Mønster for Staterne, er ikke et Ord af mig, men det er et Ord, der gaar over den hele Verden. Det blev udtalt første Gang ved den interparlamentariske Sammenkomst i St. Louis i Fjor, da jeg havde det Hverv der at gøre Meddelelse fra Danmark og havde meddelt, hvad der til min Forundring var temmelig ukendt, selv for mange af de fremragende Politikere, der mødte der, hvorledes den Voldgiftstraktat var beskaffen, som var afsluttet under Konseilspræsident Deuntzers Ægide. Der blev det udtalt af en af de mest fremragende Statsmænd i Amerika, Mr. Burton: „Denne Traktat er Idealet af Voldgiftstraktater; det er den, der skal afgive Mønster for Voldgiftstraktater mellem Stater i den hele Verden.“ Det blev udtalt der, og den samme Dom er, uden at være optagen just fra Mr. Burtons Ord, gaaet over den hele Verdens Presse, som er bleven gjort bekendt dermed. Der tilkommer den afgaaede Konseilspræsident Deuntzer et Lovord, som vi ikke kunne give ham kraftigt nok. Jeg føjer dertil, at vi og ærede Medlemmer, hvis Tankegang er nogenlunde som min, ligeledes med Varme maa omtale den afgaaede Finans- og Trafikminister Hage, som her i Tinget, før han blev Minister, med stor Dygtighed førte Ordet for Landbointeresser, og som med udmærket Dygtighed forestod de to vigtige Ministerier, der bleve ham betroede, og Admiral Jöhnke, der var sin Post i alle Maader voksen, og hvis Loyalitet overfor Rigsdagen alt er bleven rost og ikke noksom kan roses. Dette anser jeg det for en Pligt ved en Debat som denne at give et stærkt Udtryk, ledsaget med en Beklagelse af, at det Ministerium, der blev dannet, blev dannet uden Hensyn til den Retning, af hvilken disse tre Medlemmer vare udgaaede. Trods imidlertid, at der ved Ministeriets Dannelse blev vist en Ensidig-

hed, som tilsidesatte de berettigede Hensyn til væsentlige Bestanddele af alt, hvad der fører Frisindet frem her i Danmark, trods dette var det med Glæde og med Tillid, vi saa den nuværende Konseilspræsident i Spidsen for Ministeriet. Hvad han har udtalt baade før dette Møde i Dag og her i Dag, kan dog ikke nægtes at aabne Fare for det Program, som han og vi have staaet sammen om at kæmpe for. Jeg siger ikke andet, end at det aabner Fare derfor. Men at det aabner Fare derfor, er aldeles utvivlsomt, og de af os, som ønske at opretholde rent de Principper, som vi tilsammen have kæmpet for, skulle ikke lade en Forhandling som denne gaa til Ende, uden at vi udtale: Det er Demokratiets fortsatte Ønske, at vor Politik skal føres i de Linier, hvori Venstre hidtil har ønsket den ført.

Der er i det, som Konseilspræsidenten, Krigs- og Marineministeren har udtalt, flere meget væsentlige Punkter. Et væsentlig konstitutionelt er dette om den Generalanmærkning, som han ønsker paa sine Budgetter. Jeg anser dette for en meget stor Fare, men det er dog saa specielt, at jeg ikke derover vil æske Tingets Udtalelse. Men det, som er almindeligt, som er grundlæggende for dansk Politik overhovedet, og som er forstaaet af hver Mand i hele Landet, er dette, paa hvilke Baner vort Forsvarsvæsen skal føres ind, naar den ny Ordning kommer; og det, som Folket venter af os efter vort Program og vore Udtalelser og vor hidtil førte Politik, er utvivlsomt dette, at vi ved den ny Forsvarsordning tilvejebringe en virkelig Nedsættelse af Forsvarsudgifterne. Det er aldeles utvivlsomt, og ved Siden deraf kunne vi sige, at det er stemmende med den Politik, vi hidtil have ført, og stemmende med, hvad man venter af os i Folket, at vi ikke, inden den ny Ordning kommer, gaa ind paa en Forøgelse, det vil sige nogen væsentlig Forøgelse paa eet Punkt af de militære Udgifter, uden at dette er ledsaget af en tilsvarende Nedsættelse paa andre Punkter. I denne Tankegang, og idet jeg forøvrigt udtaler min Tak for og Anerkendelse af det, som vor ærede Ordfører, det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) fyldigere har udtalt — navnlig da ogsaa dette, at vor Mening ikke er Forsvarsnihilisme, vor Mening er en fornuftig, for et virksomt Forsvar gavnlig Ordning af vort Forsvar, men uden Opgivelse af de Krav, der altid have været stillede —, er det, at vi under disse Forhandlinger have formet det Forslag til en